

EVALUACIJA KINEZIOLOŠKIH TRANSFORMACIJSKIH PROCESA U UZRASTU OD 13-14 GODINA, PROCIJENJENA FINALNIM STATUSOM DVA RAZLIČITA UZORKA

Sažetak

U ovom istraživanju primjenjen je poseban model evaluacije efekata dva različita transformacijska postupka na temelju procjene finalnih stanja. Ispitanici za potrebe ovog rada određeni su kao učenici sedmog i osmog razreda osnovnih škola. Ukupni efektiv od 154 učenika podijeljen je u dvije grupe: 78 učenika kojima je nastava tjelesnog odgoja jedini sustavni model vježbanja i 76 učenika koji su uključeni i u sustavno vježbanje u sportskim klubovima gdje se bave sportskim igrama (košarka 24, nogomet 52). Problem ovog rada bila je identifikacija procesa koji su se u prethodnim fazama odvijali, te na temelju tih rezultata evaluacija efekata dva različita transformacijska postupka, na način eksplikacije kumulativnih efekata prethodnih djelovanja. Metode obrade podataka, osim elementarnih statističkih pokazatelja, uključivale su dominantno identifikaciju procesa. Na taj način je izvršena evaluacija kumulativnih efekata jednog (nastava) i drugog (trening) tretmana. Konkretnе rezultate ovog rada, možemo strukturirati u četiri skupa zaključaka: 1) učenici obuhvaćeni različitim tretmanima zaista se razlikuju u prostoru odabranih varijabli, a razlike se mogu pripisati cijeloj seriji biomotoričkih manifestacija s dominacijom svih gibanja koja se mogu poduprijeti intenzivnjim tjelesnim vježbanjem u korist mlađih sportaša; 2) nakon svođenja svih podataka na univerzalnu mjeru skalu utvrđeno je da entiteti koji su uključeni u sportski trening pokazuju znatno bolje rezultate, ali i da postoje dvije subgrupe entiteta koje svoju poziciju u ukupnom uzorku ne zadržavaju zbog svojih sposobnosti i karakteristika; 3) u totalu uzorka identificirani su jasni procesi koji su se mogli opisati kao: a) inicijalne prirodne potrebe, b) optimizacija individualnih resursa i c) intenzivni razvoj; konstatirano je da su učenicima koji su pohađali samo nastavu tjelesnog odgoja uglavnom imanentna prva dva (a i b) procesa, dok je proces intenzivnog razvoja (c) uglavnom imanentan mlađim sportašima, te 4) kumulativni efekti promatrani su pod modelom koji dopušta identifikaciju efekata na temelju analize interne strukture procesa. Zaključeno je da je tretman nastave tjelesnog odgoja u pojedinim dijelovima zaista kaotičan i s izraženim varijacijama koje se ne mogu podvesti pod sistematske efekte. U uzorku sportaša, entiteti su zauzimali lokacije sukladno svojoj stvarnoj ekosenzitivnosti za primjenjene stimuluse. Također, kod mlađih sportaša nema pada funkcija kod najspasobnijih, tj. na najvišim razinama općeg biomotoričkog dometa, već se primjećuje stalni rast biomotoričkih postignuća. Zahvaljujući sustavnom sportskom treningu, entiteti u uzorku sportaša nisu "zatvorili" svoje kapacitete, već im je sportski trening u prostoru općih funkcija generalno omogućio "otvorena vrata" za daljnji napredak u budućnosti.

Ključne riječi: identifikacija procesa, dječaci, transformacije